

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

SALOON

Westernkomedie in drie bedrijven

door

1880
Ton Fonfaine

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1999

Nr. 2592

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk SALOON op te voeren moet de naam van auteur TON FONTAINE vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1999/0220/015
ISBN 978-90-385-0630-2

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Ton Fontaine
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 7 heren)

TONY CARTER : Salooneigenaar
 HONNIE PONNIE : Hoertje, vriendin van Tony
 JUWELEN RONNIE : Gentleman-inbreker
 GUNSMOKE KITTY : Vrouwelijke sheriff
 NEEF HARRY : Cowboy, neef van Larry
 NEEF LARRY : Cowboy, neef van Harry
 VINCENT VAN GULP : Kunstschilder
 FIGHTING JACK : Burgeroorlog-veteraan
 JUFFROUW TOOS : Collectante t.b.v. zielige indianenkindjes
 APACHE : Halfbloedindiaan, vallenzetter

De hoofdrol, het hoertje Honnie Ponnie, is een negerinnetje. Dat kan moeilijkheden geven met de rolbezetting. Wanneer men niet over een dame kan beschikken, welke deze rol spelen kan, is het mogelijk, door een paar regeltjes in de tekst te veranderen om van een zwart hoertje een roodharig hoertje van Ierse afkomst te maken.

Terwille van de sfeer is gekozen voor een oorlogsveteraan en een vlag van de Zuidelijke Staten. Ook hier kan men, indien gewenst, door een kleine aanpassing in de tekst een veteraan en de vlag van de Noordelijken van maken.

KLEDINGADVIES

TONY CARTER : Kastelein. een beetje pooierachtig type. Lange zwarte pantalon. Geen laarzen. Wit overhemd met opgerolde mouwen. Hij draagt een lang wit voorschoot. Klein westernstrikje i.p.v. stropdas of halsdoek.

HONNIE PONNIE : Negerinnetje. Hoertje, dat de bescherming geniet van Tony. Ze draagt iets, dat meisjes destijds droegen in Tingel-Tangel tenten, dus iets met een zeer kort rokje, kanten randjes en strikjes. Ze heeft grove netkousen aan en draagt grote koperen oorringen.

JUWELEN RONNIE : Bankrover. Goed in het pak zittende deugniet. Hij is niet als cowboy aangekleed, maar als gentleman anno 1870. Hij heeft over zijn buik een gouden horlogeketting en aan diverse vingers een ring met opvallende steen. Hij heeft geen revolver in een holster, maar een klein pistooltje in zijn jaszak. Hij draagt een hoge zijden cylinderhoed en een bloem in het knoopsgat.

GUNSMOKE KITTY : Mooie meid met een geheel zwart cowboypak aan. Natuurlijk met een revolver op de heup en een sheriff-ster op haar borst.

NEEF HARRY : De neven Harry en Larry zouden tweelingen kunnen zijn. Ze zijn beiden even groot, lijken sprekend op elkaar en zijn precies eender gekleed. Het zijn cowboys. Dus cowboypak, revolver, geruit overhemd, mouwloos vest en laarzen met sporen. Harry heeft een zwarte hoed op en draagt een gele halsdoek, Larry heeft een witte hoed op en heeft een rode halsdoek. Een klein snorretje siert hun bovenlip.

NEEF LARRY : Neef van Harry.

VINCENT VAN GULP : Gekleed als de karikatuur van een kunstschilder. Hij heeft een wijde kiel aan, een grote baret op zijn hoofd en onder zijn kin een grote strik. Hij heeft lang haar tot op de schouders en een Rembrandt-achtig snorretje. Zijn broek is te kort en gerafeld. Hij loopt op blote voeten in sandalen.

FIGHTING JACK : Burgeroorlog-veteraan, die bij de Zuidelijken vocht. Van het uniform, dat hij destijds droeg is niet veel meer over. Aan zijn overhemd is hij nog herkenbaar. De sergeantsstrepen zitten nog op de mouwen. Zijn broek, die met bretels opgehouden wordt, is hier en daar geflikt. Hij heeft een militair petje met klep op. Geen wapens, wel twee krukken, want zijn ene been sleept. Slecht geschoren gezicht.

JUFFROU TOOS : Iets oudere dame, van het type, dat met collectebussen langs de deur gaat. Ze is gekleed volgens de burgermode van haar tijd. (1870) Op het hoofd een hallelujah-hoedje met strikken. In haar nek een knotje. Ze heeft hoge rijgschoenen, een parapluutje en een boodschappenmand.

APACHE : Jonge knappe halfbloedindiaan. Draagt een leren buis met franjes aan de mouwen en over de borst. Strakke broek en aan zijn voeten mocassins. Hij heeft een bolhoed op met een adelaarsveer (witte veer met zwarte punt.) Om zijn hals een ketting van berenklaauwen. Hij heeft een revolver op de heup en een groot bowiemes.

DECOR

Een café (saloon) in het wilde westen. Links is de uitgang naar de straat. Er is geen deur, maar er zijn twee halve klapdeurtjes (salondeurtjes). Rechts is een gewone deur, die naar de keuken voert. Naast de ingang staat een vlaggenstok met daaraan een Amerikaanse vlag [van de Zuidstaten] in een houten vaatje. Midden op het toneel staat een toonbank. Op de toog een porseleinen biertap. Beneden aan de voorkant van de toog zit een koperen buis, waar men zijn voeten op kan zetten. Op de grond staat een kwispedoor. Achter de toonbank, tegen de achterwand hangt een grote spiegel, met daarvoor een plank met flessen. Boven de spiegel hangt een bord met het opschrift:

SALOON

"CARTERS PALACE"

Naast de spiegel hangt een grote lei met aan een touwtje een griffel. Op de lei staan een paar namen, o.a. die van Apache. Achter zijn naam een turf. (Vier rechtopstaande streepjes met daar doorheen een diagonale streep.) Er zijn geen barkrukken. Links op de voorgrond is een ronde tafel, met vier stoelen. Rechts een piano met een kruk. Wanneer Vincent niet op een piano kan spelen, draait

men een bandje. De piano wordt dan zo geplaatst, dat men de pianist niet op de vingers kan zien. Kan hij echter wel pianospelen, dan kan men het instrument omdraaien.

KORTE INHOUD

Carters Palace is de plaatselijke saloon van het Westernstadje Santa Pelota. Tony is de kastelein en is tevens de beschermer van het zwarte hoertje Honnie Ponnie. Honnie Ponnie is uitgekeken op het leven in het kleine provinciestedje en droomt er van om in een groot huis in het deftige Boston te wonen, met een zwarte dienstbode die ze lekker kan commanderen. Daar heb je natuurlijk geld voor nodig. Juwelen Ronnie, een gewezen bajesklant geeft bij Tony een kistje met juwelen in bewaring en daar is niet alleen Honnie Ponnie aan geïnteresseerd. Ook de vrouwelijke sheriff Gunsmoke Kitty heeft belangstelling. Het geheel wordt erg ingewikkeld, wanneer Fighting Jack, een Burgeroorlogveteraan, en juffrouw Toos, een collectante ten behoeve van de zielige indianenkindjes, ook een kistje in bewaring geven bij Carters Palace. Neef Harry en Neef Larry, twee cowboys, duelleren om de gunsten van Honnie Ponnie, geheel tegen de zin van Apache, de halfbloedindiaan, die al een tijdje verliefd is op het meisje van plezier. Uiteindelijk gaat de kunstschilder Vincent van Gulp er met de buit vandoor.

Een Western, alleen geschikt voor mensen met een sterk hart!

4
E E R S T E B E D R I J F

(Als het doek opgaat staat de kastelein, Tony Carter, achter de tapkast en veegt doelloos met een vies dweiltje over de toog. Honnie Ponnie, zijn vriendin, zit verveeld aan de tafel en speelt patience.)

TONY : Het zal mij benieuwen of het vandaag weer net zo stil is als gisteren. Ik verdien het zout in de pap niet de laatste tijd.

HONNIE PONNIE : *(Trekt een kaart uit haar waaier en legt deze op de tafel.)*
Schoppen vrouw, die had ik net nodig. Wat zei je?

TONY : Ik zei, dat ik het zout in de pap niet verdien, zo stil is het.

HONNIE PONNIE : Wees blij dat het lekker rustig is. Misschien houd je voor mij dan eindelijk ook weer eens een beetje energie over.

TONY : Klachten?

HONNIE PONNIE : Ach, wat heet klachten, ik kom heus wel aan mijn trekken. Klantjes genoeg. Maar dat is niet hetzelfde. Dat is niet de ware liefde. Toen ik pas bij je was komen wonen, kon je met je handen geen moment van me afblijven. Zelfs in de keuken bij het koffiezetten zat je aan me te frunniken. En de laatste tijd doe je net of ik niet besta.

TONY : Ander onderwerp, ik hoor het alweer, met jou valt vandaag weer niet te praten. Weet je trouwens, dat Juwelen Ronnie gisteren vrij gekomen is?

HONNIE PONNIE : Juwelen Ronnie, wie is dat nu weer, in Godsnaam?

TONY : Ach, Juwelen Ronnie, die ken je toch wel? Nou ja, laat ik het zo zeggen, je kent hem niet echt, maar ik heb je wel eens over hem verteld. Hij was vroeger een van de vaste jongens hier in de saloon. Hij kan goed kaartspelen.

HONNIE PONNIE : Je bedoelt waarschijnlijk, dat hij goed valsspelen kan?

TONY : Ja natuurlijk, met eerlijk spelen kan je niets verdienen. Juwelen Ronnie noemt zich tegenwoordig juwelier, maar in werkelijkheid is hij een bank- en treinrover, die het op zakken geld, andermans geld, heeft voorzien. Ze hebben hem een paar jaar geleden gepakt. Een zogenaamd 'op heterdaadje'. Ja en toen heeft de sherrif hem naar Santa Fé gebracht en daar hebben ze hem veroordeeld

tot twee jaar dwangarbeid. Omdat hij zich echter voorbeeldig heeft gedragen, mocht hij eerder naar huis. Gisteren is hij vrijgekomen. Ik had hem al verwacht, maar hij zal wel eerst naar zijn moeder in Clearwater gegaan zijn. Het is een aardige vent, die Juwelen Ronnie. Ja een reuze aardige vent.

HONNIE PONNIE : Is hij getrouwd?

TONY : Domme vraag, in het wilde westen trouwt men toch niet, trouwens wat gaat jou dat nou aan, je hebt mij toch?

HONNIE PONNIE : Nou ja, hebben is wat anders.

TONY : Honnie Ponnie, meid. Lekkere spetter van me, als ik je zo hoor praten, lijkt je niet echt tevreden over mij. Dus wanneer vanavond de laatste klant vertrokken is, zal ik je weer eens laten zien waar deze man, deze Tony Carter, toe in staat is. Ik heb momenteel een conditie, ik zou een heel.....

HONNIE PONNIE :ja, ja, een heel bordeel.....

TONY : *(met stemverheffing)*alles wat los en vast zit.....

HONNIE PONNIE :laat me niet lachen, alles wat los en vast zit! Ouwe vent.

TONY : Moet je nu echt mijn goede humeur verknoeien? Weet je Honnie Ponnie, je bent..... *(kijkt blij verrast naar de klapdeurtjes)*Héé, kijk daar eens, daar heb je Juwelen Ronnie .

JUWELEN RONNIE : *(Komt de saloon binnen, hij draagt een leren tas. (een zogenaamde city-bag, zoals huisartsen vroeger hadden. Deze zet hij op een der stoelen en blijft dan met uitgespreide armen bij de deuropening staan.)* Ik zeg goedemiddag samen. Zal ik maar zeggen!

TONY : *(Doet alsof hij een traan wegpinkt.)* Juwelen Ronnie, mijn boezemvriend Ronnie. Wat ben ik blij je weer te zien. Mag ik mijn blijdschap tot uitdrukking brengen, door je als welkom een consumpsietje van het huis aan te bieden?

JUWELEN RONNIE : Dat mag je, ja! En geef die poes *(Wijst naar Honnie Ponnie.)* ook wat. *(Tegen Honnie Ponnie)* Meid als ik ergens behoefte aan heb gehad de laatste tijd, dan was het wel aan vrouwelijk gezelschap. Ik denk dat we er vanavond samen een leuke avond van zouden kunnen maken. Zal ik maar zeggen!

HONNIE PONNIE : *(Is opgestaan en loopt heupwiegend naar Ronnie toe.)* Nou, ik zal dan maar zeggen, ik heb wel eens slechtere klandizie gehad, *(langgerekt)* Ronnieboy.....

TONY : Om misverstanden te voorkomen. Ronnie, dit is mijn vriendin Honnie Ponnie, waar ik sinds een jaar mee samenwoon. Ze klust er wat bij, door herenbezoek een beetje te verwennen, maar voor de rest is ze van mij. Je begrijpt, dat, alhoewel ik je heel graag mag, eh.....

JUWELEN RONNIE :En net zei je, dat je zo blij was, dat je me weer zag en dat je me een consumptie wilde aanbieden. *(kijkt goedkeurend)* En deze juffrouw Honnie Ponnie vind ik eerlijk gezegd een appetijtelijke consumptie. En dan nog van het huis ook. Zal ik maar zeggen!

TONY : Doe niet zo flauw Ron. Honnie Ponnie kan niet van de wind leven. Als je van haar wat wilt, moet je d'r voor betalen. Maar een borrel krijg je van mij natuurlijk gratis. Drink je nog steeds whisky? Of heb je dat in dat staatshotel verleerd?

JUWELEN RONNIE : *(Gaat aan de bar staan, met een voet op de koperen roede.)* Koffie, je kreeg er alleen maar koffie! En die was niet te drinken. Maar wanneer je daar de weg weet, kan je natuurlijk ook wel aan een whiskietje komen. Vriend Tony Carter, ik maak van je aanbod gebruik, doe me maar een whisky. En eh..., Honnie Ponnie, doe je met me mee, of moet je daar eerst toestemming voor hebben van de opzichter ? *(Hij duidt op Tony. Honnie Ponnie gaat bij Ronnie staan.)*

HONNIE PONNIE : Tony, schat van me, doe mij ook maar een whisky. We kunnen Ronnie tenslotte niet alleen laten drinken. Nietwaar teddybeer? *(Ze aait Robbie over zijn bovenbeen.)* Lekker stuk!

TONY : *(Zet een fles en twee glazen voor Ronnie en Honnie Ponnie neer. Juwelen Ronnie trekt met zijn tanden de kurk uit de fles, spuwt deze op de vloer en schenkt in.)* Ronnie, ouwe gabber. Op je gezondheid. Helaas kan ik nog niet met jullie meedoen, want het is nog te vroeg. Ik hoop dat je deze keer lang achtereen hier over de vloer zult komen. Als je begrijpt wat ik bedoel?

JUWELEN RONNIE : Ja jongen, natuurlijk begrijp ik wat je bedoelt. *(Toast met Honnie Ponnie.)* Maar maak je geen zorgen, ik ben vanaf gisteren op het goede

pad. Ik zit tegenwoordig in de edelstenen of zoals dat in vakjargon heet, in de glimmers. Een doodgewoon legaal handeltje. Zal ik maar zeggen!

HONNIE PONNIE : Glimmers? En dat is hetzelfde als edelstenen?

TONY : Ron bedoelt juwelen. Juwelen of edelstenen zijn erg gewild tegenwoordig. *(tegen Juwelen Ronnie.)* Legaal zei je, of heb ik je niet goed verstaan?

JUWELEN RONNIE : Legaal Mister. Helemaal legaal. Ik kon deze partij *(Hij wijst op zijn city-bag)* kopen op een veiling in Boston. Deze steentjes komen uit de nalatenschap van de maharadja van Pikkedoer.

HONNIE PONNIE : Een heuse maharadja, zoals in de sprookjes van duizend en een nacht?

JUWELEN RONNIE : Nee, geen heuse maharadja, maar een dooie. En deze jongen, deze Juwelen Ronnie was op die veiling in Boston de hoogste bidder. Zal ik maar zeggen!

TONY : Had je dan dollars?

JUWELEN RONNIE : 'Tuurlijk, Ik heb in de gevangenis hard gewerkt. Veel geld verdiend.

HONNIE PONNIE : Wat deed je dan voor werk, ik dacht dat je in de gevangenis, of zoals wij hier in het westen zeggen, de jail, altijd knijpers moest maken?

TONY : En de betalingen zijn toch ook niet je dat, of valt dat nogal mee?

JUWELEN RONNIE : Dat valt reuze mee. Ik zat ten eerste niet in de knijpers, maar in de lepels. En ten tweede, als je hard werkt en Tony Carter, ouwe makker, je weet dat ik een echte werkezel ben, dan kun je daar in die petoet veel geld verdienen. Heel veel mooie zilveren dollartjes. Zal ik maar zeggen!

TONY : In de lepels? En daar kan je veel geld mee verdienen? Dan waren die lepels zeker van goud?

JUWELEN RONNIE : Het waren houten lepels. Pollepels of roerlepels. Zoals je gebruikt, wanneer je je bruine bonen wilt eten, zonder er met je handen in te graaien. Ik moest ze verven. Lepel voor lepel een kleurtje geven. Een zeer precies werkje. Maar dat is voor mij niet zo moeilijk, als juwelier ben ik nu eenmaal gewend om een Pietje Precies te zijn.

HONNIE PONNIE : Die lepel-ververij lijkt me verschrikkelijk saai. Daar zou ik geen zin in hebben.

TONY : Nee, want jij hebt nergens zin in. Jij denkt alleen maar aan seks.

JUWELEN RONNIE : Jongens geen ruzie maken. Nee, het was minder saai dan je zou denken, want die lepels moesten in diverse kleuren geschilderd worden, iedere week in een ander kleurtje. Ik begon met rode lepels. Na een week werden het witte lepeltjes en toen weer na een week werden het.....

HONNIE PONNIE :blauwe lepeltjes!

JUWELEN RONNIE : Meid, hoe weet je dat, heb je ook in de lik gezeten?

HONNIE PONNIE : Nee, maar het lijkt me logisch. De kleuren van de Amerikaanse vlag!

TONY : En ga me nu niet vertellen Ronnie, dat je bent gestopt bij de paarse lepels.

JUWELEN RONNIE : Nu ben ik toch echt sprakeloos. Nog eentje die van de hoed en de rand weet. Zal ik maar zeggen! Inderdaad ben ik gestopt bij de paarse lepels. Nou, we zijn een mooi stelletje bajesklanten bij elkaar. Maar jongens alvorens we nog een tweede consumptie nemen, heb ik een vraag aan jullie. Nou ja, eigenlijk aan jou Tony.

TONY : Nee Ronnie, ik doe niet mee!

HONNIE PONNIE : Tony Carter doe toch niet altijd zo bot. Laat Ronnie eerst eens uitspreken. Het zal heus wel een hele gewone vraag zijn. *(Zwijmelend.)* Nietwaar Ronnieboy?

JUWELEN RONNIE : Meid met jou kan ik praten. Zal ik maar zeggen! Het is inderdaad een heel normale vraag, die ik te stellen heb. Kijk, ik heb hier in mijn tas die glimmers van wijlen de maharadja van Singapoer.....

TONY : Zei je daarnet niet, de maharadja van Pikkedoer?

JUWELEN RONNIE : Dat is toch hetzelfde. Daar in die duizend en een nacht landen is dat allemaal één pot nat. De één zegt de maharadja van Pikkedoer en de ander zegt de maharadja van Singapoer. Maar dat is niet belangrijk. Waar het om gaat is dit. *(Hij haalt nu een kistje, dat gevuld is met edelstenen uit zijn city-bag. Het is een kistje waar men vroeger twee duelleerpistolen in bewaarde. Een donker houten kistje met koperen beslag.)* Deze glimmers, of edelstenen, of juwelen, zoals wij in ons vak ook wel zeggen, worden dagelijks meer geld waard. Het is dus zaak, dat ik ze niet direct doorverkoop, maar een tijdje vasthoud. En omdat ik veel voor zaken op reis ben leek het mij een goed

idee om deze steentjes, zeg maar gerust deze schat aan edelstenen, zolang bij jou, Tony Carter, mijn beste vriend, in bewaring te geven. Zal ik maar zeggen!

TONY : Héél erg hartelijk bedankt voor het vertrouwen, maar ik heb al een schat...je en dat is Honnie Ponnie en daarmee heb ik mijn handen al meer dan vol. Ronnie, ik ruik onraad. Neem jij je schatje maar weer lekker mee en stop ze bij de Santa Pelota City Bank in de kluis. Tony Carter doet niet mee. Tony Carter wil geen lepeltjes verven, in de kleuren rood, wit en blauw, ook al kon hij er schatrijk mee worden.

HONNIE PONNIE : Tony, lieverd van me, ik vind je niet sportief. Je kunt Juwelen Ronnie toch wel een kleine dienst bewijzen? Toe Ronnie, laat me eens in dat kistje kijken. Ik ben altijd al geïnteresseerd geweest in juwelen.

JUWELEN RONNIE : *(Maakt het kistje open en laat de anderen er van op veilige afstand in kijken)* Zien jullie ze glimmen? *(Hij schudt het kistje heen en weer.)* Hoor je ze rammelen? Ja, Juwelen Ronnie koopt geen rotzooi.

HONNIE PONNIE : Oh wat mooi, het lijken net echte edelstenen.

JUWELEN RONNIE : Kleine meid, het zijn echte edelstenen. Zal ik maar zeggen!

HONNIE PONNIE : *(Reikt met haar hand in de richting van het kistje.)* Mag ik er eventjes eentje vasthouden?

JUWELEN RONNIE : *(Geeft haar een tik op de vingers)* Jij mag voorlopig helemaal niets vasthouden. Afblijven is dus het devies. Wanneer die lompe vriend van je deze schat van de maharadja van Calcutta een paar weekjes hier in bewaring wil nemen, dan mag jij een mooi glimmertje uitzoeken. Maar voor het zover is, is het handjes thuis. Zal ik maar zeggen!

HONNIE PONNIE : Hè toe, Tony, lekkere knuffelbeer van me, we kunnen er toch wel een paar weekjes op passen. Dat kost toch niets. Als we een paar weekjes die edelstenen in bewaring nemen, mag ik er eentje uitzoeken. Dat gun je me toch wel, of niet soms?

TONY : Ik gun je de hele wereld, desnoods met de zon en de maan erbij. Daar gaat het niet om. Nou ja, Honnie Ponnie het is omdat ik zoveel van je houd en je graag zo'n steentje gun, daarom zal ik voor één keertje mijn hand over mijn hart.....

HONNIE PONNIE : *(Vliegt Tony om zijn nek en kust hem)* Ik wist het wel. Jij laat Juwelen Ronnie niet zakken. Er is geen betere vent op de hele wereld dan jij. Oh, en dan kan ik eindelijk die mooie zijden lingerie kopen, die al weken bij Madame Tailleur in de etalage op me ligt te wachten.

JUWELEN RONNIE : *(Kijkt op zijn horloge.)* Tja, jongens het is al laat en ik heb het nog druk. Nou de groetjes dan maar en pas goed op mijn glimmertjes! Zal ik maar zeggen! Ik moet helaas even zakelijk aan het werk, maar ik kom straks nog even bij jullie langs. *(Neemt zijn tas en gaat via de saloondeurtjes af.)*

TONY : Daar ben ik dan mooi ingestonken. Die juwelen heeft hij natuurlijk gepikt. Die moeten een tijdje uit de roulatie blijven. En wie wordt er mee opgezadeld? Ik, Tony Carter.

HONNIE PONNIE : Wat ben je toch een pessimist. Niemand weet toch dat wij die stenen hebben. Misschien komt Ronnie ze wel nooit meer terughalen. Tony, schat, seksbom van me, dan zijn we rijk! Dan gaan we in Boston of Philadelphia wonen. En dan koop ik een heleboel setjes zijden lingerie en een hoed met struisvogelveren en dan neem ik een zwarte dienstbode, die ik lekker kan commanderen.

TONY : En als de sheriff ze hier vindt, dan gaan we **NIET** in Boston of Philadelphia wonen en wordt er niks gecommandeerd. Dan gaan we houten lepels schilderen in de kleuren: rood, wit en blauw!

HONNIE PONNIE : En paars! Maar maak jij je daar nou maar geen zorgen, over, ik heb hier nog nooit een sheriff in ons lokaal gezien. Geen gewone sheriff, met een ster op zijn borst en ook geen stille van Pinkerton of van de juwelen-brigade. *(De deurtjes klappen open.)* En wie hebben we daar.....?

(Gunsmoke Kitty komt binnen. Tony wil haastig het kistje met edelstenen onder de toonbank leggen, maar hij is te laat.)

TONY : *(Fluisterend.)* Oh nee, het zal toch niet waar zijn, daar begint de ellende al!

GUNSMOKE KITTY : Goedemiddag, mijn naam is Kitty. Ook wel Gunsmoke Kitty genoemd. Ik ben hier in Santa Pelota de nieuwe sheriff.

TONY : Dag mevrouw. Mijn naam is Tony. Tony Carter om precies te zijn.

HONNIE PONNIE : Ja, ook goedemiddag. Wat een verrassing. Ik wist niet eens, dat we hier in de stad een nieuwe sheriff hadden. En dan nog wel een vrouwelijke. Leuk dat U ons eens komt opzoeken. Het is de laatste tijd niet zo druk bij ons in de saloon, dus zijn we blij met elke nieuwe klant.

TONY : Mevrouw de sheriff, neemt U plaats. *(Maakt een uitnodigend gebaar in de richting van de stoelen.)* Wat mag het zijn, bier of whisky?

GUNSMOKE KITTY : Dank U, maar ik blijf liever staan. Heeft U voor mij een glaasje bessensap?

TONY : Bessensap? Hier in het wilde westen, een gaasje bessensap? Nee, het spijt me, maar dat schenk ik niet. Ik verkoop bier of whisky. Of whisky of bier. Meer soorten zijn er niet.

GUNSMOKE KITTY : Geef mij dan maar een whisky. Jullie kunnen mij overigens gewoon bij mijn voornaam noemen. Ik heet Kitty.

TONY : *(Zet de whiskyfles van Ronnie plus een schoon glas voor Kitty op de toonbank.)* Leuke naam Gunsmoke Kitty, ik had vroeger een vriendin en die heette ook Kitty.

HONNIE PONNIE : Oh ja, had jij vroeger een vriendin? Daar hoor ik van op.

GUNSMOKE KITTY : *(Tegen Honnie Ponnie)* Jij bent zeker mijnheer Tony zijn dochter?

TONY : Zeg eens mevrouw.....eh Gunsmoke Kitty. Lijk ik op Oom Tom van die negerhut? *(Hier kan ook een andere naam worden ingevuld, bijvoorbeeld van de een of andere gekleurde sportheld, die op dat moment erg populair is).*

GUNSMOKE KITTY : Sorry hoor, ik bedoelde er niets mee, het zou toch kunnen? Cheers! *(Toast en neemt een nipje uit haar glas.)*

TONY : U... eh, jij...eh, geeft niets hoor. Deze juffrouw heet Honnie Ponnie en als Honnie Ponnie's moeder had gewild, dan had het inderdaad zo kunnen zijn. Honnie Ponnie, Moppie ga jij eens even een pot koffie zetten voor sheriff Gunsmoke Kitty. Ik denk, dat ze dat lekkerder vindt dan whisky .

HONNIE PONNIE : Hé bah, altijd ik. Ik moet hier altijd alles doen. Ik heb toch al gezegd dat ik vandaag geen zin heb.

TONY : Wat maakt het uit, dan doe je het toch gewoon een keertje zonder zin. Ga even naar de keuken, want ik veronderstel dat mevrouw hier...eh...Gunsmoke Kitty

bedoel ik, mij een paar vragen te stellen heeft. (*Honnie Ponnie protesterend af naar de keuken*).

GUNSMOKE KITTY : Waarom denkt U dat ik U een paar vragen te stellen heb?

TONY : Wat zou de sheriff van de stad Santa Pelota hier anders te zoeken hebben? Onder mijn gehele cliëntèle bevindt zich geen enkele sheriff..... eh, of andere overheidsfunctionaris.

GUNSMOKE KITTY : U hebt het helemaal bij het rechte eind. Ik kom hier inderdaad om U een paar vragen te stellen. U bent de heer Tony Carter, zoon van Tony Carter de oudere, immigrant uit Engeland? En U bent de pachter van deze saloon, die naar de naam "Carters Palace" luistert?

TONY : Ze zeggen het! Maar eh..., Kitty, jij kunt mij natuurlijk gewoon met Tony aanspreken.

GUNSMOKE KITTY : En dat alleraardigste negermeisje, dat niet Uw dochter is, wie is dat?

TONY : Zoals gezegd heet dat alleraardigste negermeisje Honnie Ponnie, en zij is mijn vriendin. Ze woont al ruim een jaar met mij samen. Ze verwent mij af en toe een beetje en de klanten kunnen ook bij haar terecht. Tegen een kleine vergoeding uiteraard. Maar, Kitty, ze is meerderjarig hoor en ze tippelt niet op straat.

GUNSMOKE KITTY : Dat hoef ik niet allemaal te weten. Uw verhouding met Honnie Ponnie, zoals U zegt dat ze heet, gaat me dus niets aan. Ik wilde U iets vragen over ene Ronnie Oppenheimer, in de wandeling Juwelen Ronnie genaamd.

TONY : (*Verslikt zich.*) Wie, wie-ie-ie zegt U, eh... zeg jij? Ronnie Oppenheimer. Daar heb ik nog nooit van gehoord.

GUNSMOKE KITTY : (*Haalt een papiertje uit haar zak*) Volgens mijn gegevens was hij hier vroeger een van de vaste klanten. Hebt U zo'n slecht geheugen?

TONY : Oh, je bedoelt Ronnie. Juwelen Ronnie, Kitty, lekkere spetter.....eh.....sheriff van me, zeg dat dan meteen. Ja Juwelen Ronnie ken ik natuurlijk wel. Hij kwam hier vroeger veel. Maar op een kwade dag kwam hij in de gevangenis terecht en sindsdien heb ik nooit meer iets van hem gehoord.

GUNSMOKE KITTY : Hij is gisteren uit de gevangenis ontslagen. En vannacht is er in Santa Fé bij een juwelierszaak ingebroken en wij hebben het vermoeden, dat Ronnie Oppenheimer, Juwelen Ronnie, hier iets mee te maken heeft gehad.

TONY : Oh jeetje, daar hoor ik van op. *(Naar de keukendeur roepend.)* Hé, Honnie Ponnie, wordt het nog wat met die koffie of moet je de bonen nog plukken?

HONNIE PONNIE : *(Vanachter de deur.)* Slavendrijver, ik kan toch niet heksen. Ik kom er aan. *(Komt binnen met een dienblaadje met daarop een mok koffie.)* Alstublieft mevrouw. Sorry voor het wachten. Ik zet niet graag koffie, maar als ik het doe maak ik er ook iets goeds van.

GUNSMOKE KITTY : Daar twijfel ik geen moment am. Dank je wel. *(tegen Tony.)* Kan ik er ook nog een stukje apple-pie bij krijgen? Of word ik lastig? *(Ziet het kistje met juwelen en tikt er met een vinger op.)* Hé, wat krijgen we nou. Mister Tony Carter, dat is toch een kistje waar men duelleerpistolen in opbergt. Gaan we hier de "Gunfight bij de O.K. Correl" naspelen? Of....., zitten er geen pistolen, maar iets anders in? Edelstenen bijvoorbeeld. Heb jij soms ook meegedaan aan die inbraak bij die juwelier? *(Wil het kistje met de juwelen pakken.)*

TONY : Nee! *(Stort zich op het kistje.)* Ik bedoel ja! Honnie Ponnie, sta daar niet te staan. Ga bij de bakker een stukje appeltaart voor mevrouw de sheriff halen.

GUNSMOKE KITTY : Nee hoor, doe geen moeite, dat is overdreven. Ik dacht, dat jullie dat misschien in huis hadden. Trouwens zo'n stuk appeltaart is toch een complete maaltijd. Wij dienaren van het gezag moeten extra aan onze lijn denken. Vergeet het!

HONNIE PONNIE : Ik wil het best voor U halen, hoor.

GUNSMOKE KITTY : Nee, nee, dank je wel lieve kind. *(Wijst op het juwelenkistje.)* En vriend Tony, hoe zit het. Is dit de buit van de overval? Ja of nee!

TONY : Kitty, eh... wat zal ik zeggen, dit is wisselgeld, van de zaak, eh..... *(Lacht luid.)* Ha, ha, ha, haaaa, de buit van die inbraak in Santa Fé! Ik lach me rot. Die Kitty!

HONNIE PONNIE : *(Lacht als een boer die kiespijn heeft.)* Ha, ha, ha, haaaa, onze nieuwe sheriff is een grapjas hoor!

GUNSMOKE KITTY : Ja, natuurlijk, het was maar een grapje. Een beetje flauw grapje eigenlijk. (*Drinkt haar koffie op.*) Mag ik raden hoeveel geld er in dat kistje zit?

TONY : Je hoeft niet te raden. Ik zal het je vertellen. Eerlijk vertellen. Daar zitten inderdaad de edelstenen in uit die winkel in Santa Fé, die vannacht door Juwelen Ronnie werden buitgemaakt.

HONNIE PONNIE : Tony Carter, je bent gek. Je bent helemaal gek geworden!

GUNSMOKE KITTY : Ha, ha. Leuke reactie, Tony! Zulke dingen kan ik wel waarderen. Je hoeft mij echt niet te vertellen wat er wèl in dat kistje zit hoor, als je niet wilt.

TONY : Kitty, zonder dollen, er zit gewoon een beetje wisselgeld in, centen en dubbeltjes en dat soort muntjes. Ik ga dat zo naar de bank brengen. Snap je?

GUNSMOKE KITTY : Ik snap het en ik dacht nog wel, heel eventjes maar hoor, dat er juwelen in zouden zitten, je lacht je dood.

HONNIE PONNIE : (*Met een benepen gezicht.*) Zeg dat wel, dat is lachen.

TONY : Mag ik de ladies even alleen laten, ik moet de whisky bijvullen in de kelder. (*Hij neemt het kistje van de toonbank en gaat af door de keukendeur.*)

GUNSMOKE KITTY : Aardige vent, die vriend van je. Is het om deze tijd altijd zo stil in de saloon?

HONNIE PONNIE : De laatste tijd is het wat minder, ja, maar meestal is het wel druk. Vooral als de cowboys zich hier in Santa Pelota verzamelen voor de grote trek. Dan komt Tony alleen nog maar in bed om te slapen.

GUNSMOKE KITTY : Ja, wat zou hij in bed anders moeten?

HONNIE PONNIE : (*Pinnig.*) Ik denk dat sheriffs daar helemaal geen verstand van hebben.

GUNSMOKE KITTY : Oh, bedoel je dat. Nou daar hebben sheriffs toevallig ook wel verstand van. We zijn niet van steen. De mensen denken altijd, dat wetsdienaren, of het nu om mannen of om vrouwen gaat, dooie dienders zijn.

HONNIE PONNIE : Ha, ha, dooie dienders, die vind ik leuk.

(De saloondeurtjes klappen open en neef Harry en neef Larry komen binnen. Ze leggen hun revolvers op de toonbank en zetten beiden hetzelfde been op de koperen roede.)

NEEF HARRY en NEEF LARRY : Goeie.

GUNSMOKE KITTY : Eh, U bedoelt?

NEEF HARRY EN NEEF LARRY : Goeie.

HONNIE PONNIE : Ze bedoelen goeie middag. Zij zeggen altijd alleen maar goeie. Dat doen ze zowel 's morgens, 's middags als 's avonds.

GUNSMOKE KITTY : Oh, zit dat zo. Nou, goeie dan maar. U bent zeker broers?

NEEF HARRY : Mis.

NEEF LARRY : Helemaal mis.

HONNIE PONNIE : Het zijn neven van elkaar. De een heet Harry en die noemen we altijd neef Harry.....

NEEF HARRY : En dat ben ik.

HONNIE PONNIE : En de ander heet Larry.....

GUNSMOKE KITTY : En die noemen ze altijd neef Larry.

NEEF LARRY : En dat ben ik.

NEEF HARRY : Honnie Ponnie, wij willen graag een whiskietje.

HONNIE PONNIE : Twee whiskietjes voor neef Harry en neef Larry. Komt voor elkaar!

NEEF HARRY : Ik zei, één whiskietje.

NEEF LARRY : Neef Harry wil één whiskietje voor ons samen. *(Honnie Ponnie zet een glas met twee rietjes op de toonbank en schuift de whiskyfles naar de beiden neven.)*

GUNSMOKE KITTY : De heren Harry en Larry gaan er kennelijk een dolle boel van maken.

NEEF HARRY : Niet de heren Harry en Larry, maar de neven Harry en Larry!

GUNSMOKE KITTY : Neem mij niet kwalijk.

NEEF HARRY : Doen we niet.

NEEF LARRY : Nee, dat doen we niet.

GUNSMOKE KITTY : Mag ik jullie wat vragen?